

[Askjær Jørgensen]

sagnsrammen for moderniseringsstøtte ned-sættes osv. Det, hr. Chr. Christensen medvirker til, er nedsættelse. Det står på papiret, vi har fået fra finansministeren.

Det er altså helt fantastisk, at offentligheden skal stå model til, at hr. Chr. Christensen står på denne talerstol og siger, at man har vendt retningen. Det er for groft, at man vildleder befolkningen. Det er ikke fair, at man prøver at køre sit parti op på det niveau, når de faktiske forhold er de stik modsatte.

Det er interessant, at det danske sprog udvikler sig. Man snakker så meget om besparelser. Ud af den samlede udgiftsmasse på finansloven på 172 mia kr. skal denne budgetreguleringskonto nu indeholde besparelser for 1 mia kr. eller for 1,2 mia kr. eller sådan noget. Hvad er det, der sker på denne budgetreguleringskonto? Man forøger en masse skatter. Under landbrugsministeriet er der høje udstykningsafgifter. Under boligministeriet er der også afgifter. Under industriministeriet er der også afgifter. Under ministeriet for offentlige arbejder, hvad er der dér? Ja, man skal betale noget mere for at benytte den kollektive trafik. Bornholmerne kan glæde sig over, at det koster mere at få gods og personer med Bornholmstrafikken.

Jeg synes, det er groft, at befolkningen skal stå model til, at regeringspartiet hævder, at man gennemfører besparelser, men når vi så får papirerne, står der, at det er højere skatter, man gennemfører.

Jeg vil derfor håbe, at undervisningsministeren kan medvirke til, at der bliver udsendt et cirkulære i folkeskolen, hvorefter folkeskolelærerne får besked på at indprente eleverne, at de ikke sådan umiddelbart skal tro, at ordene betyder det, de betød førhen. Nu betyder »nedsættelse af de offentlige udgifter« altså »højere skatter«. Sådan forstod man ikke ordene, da jeg gik i skole, men jeg har heller ikke gået så meget i skole, som undervisningsministeren har.

Når centrum-demokraterne derefter står heroppe og snakker om, at en plan er et utroværdigt alternativ, fordi den ikke kan få flertal, så mangler vi svar på, om man er utroværdig, fordi man ikke har flertal. Hvis man går ind på den terminologi, så er det mest utroværdige parti herinde måske CD, for det er det parti, som er længst fra selv at have flertal. – Nå ja, men det er de barske

realiteter, det hjælper ikke, at man ryster på hovedet. Det er groft, at man skal høre, at der kommer politikere herop, der siger, at man er utroværdig, når man fortæller, hvordan man vil gøre det i det parti, man repræsenterer. Man får at vide, at man er utroværdig, fordi man ikke har flertal, så det ikke kan lade sig gøre.

Jeg synes, at man skulle nøjes med at fortsætte debatten på realiteterne. Jeg synes, at statsministeren skulle gå herop og beklage på regeringens vegne, at man siger, at man gennemfører besparelser, når det, man gennemfører, er øgede skatter. Jeg synes, det er trist for regeringen, at den har camoufleret det så dårligt, som den har gjort.

Steen Folke (VS):

Statsministeren sagde i sin åbningstale, at han ser med bekymring på udbygningen af nye atomraketsystemer både i den østlige og i den vestlige verden. Jeg kan garantere, at det er der også millioner af hans undersåtter der gør, og som finder, at den fortsatte oprustning og ikke mindst de nye atomraketsystemer indebærer en dødsensfarlig udvikling. Men statsministerens bekymring har ikke afholdt den danske regering fra at tage et direkte medansvar for fremstillingen af 572 nye cruise og pershing atomraketter til placering i Vesteuropa. På den baggrund kan hans udtalte bekymring ikke betragtes som andet end hykleri. Det er nu engang handlingerne, der tæller, og ikke fromt udtalte ønsker og bekymringer.

Men jeg vil gerne retledes af stats- eller måske udenrigsministeren, hvis jeg tager fejl. Er det sådan, at udenrigsministeren på NATO-ministerrådsmødet i maj faktisk gav udtryk for og fik registreret, at Danmark var imod denne fatale NATO-beslutning?

Denne sag er hundrede gange vigtigere end det, som den såkaldte forsvarsdebat har drejet sig om i det sidste halve år, og som også optræder ved debatten her i dag. Skal de danske militærbudgetter stige med 0 eller 3 eller 1½ pct.? Det er det i den store sammenhæng inderlig ligeegyldige spørgsmål, som det er lykkedes at afspore enhver seriøs debat med.

At de borgerlige partier er udmærket tilfredse med denne debat, er vel ikke underligt. De er slet ikke interesseret i en egentlig debat om det danske militærs funktion, om